

AUTE de 19 de juny de 2003

Garantia autònoma o a primer requeriment: concepte i finalitats.- Garantia autònoma o a primer requeriment: operativitat en els casos de fallida del deutor.- Principi dispositiu: vigència en el procediment d'execució de sentència.- Procediment de fallida: finalitats

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Antoni BRUGUERA MANTÉ i M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.-. La representació processal de KBE Vertriebsgesellschaft für Kunststpfprodukte GmbH va interposar, en data 10-01-1997, demanda d'embargament preventiu contra la mercantil PLAST I FORMES S.A., en virtut de la qual demanava que es decretés l'embargament preventiu per a garantir el pagament de 200.000 FF.

En data 15-1-1997, es va dictar Aute en el qual s'establia "Que per compte i risc de la Societat "KBE Vertriebsgesellschaft für Kunststpfprodukte GmbH" ha de decretar i decreta embargament preventiu sobre béns de la Societat "PLAST I FORMES, S.A." suficients per a garantir el pagament de la suma sol·licitada de principal d'un montant de 200.000.- francs francesos, més altres 40.000.- francs francesos i que s'assenyalen prudencialment per a interessos i costes".

II.- La representació processal de KBE Vertriebsgesellschaft für Kunststpfprodukte GmbH va interposar, en data 5-2-1997, demanda en reclamació de quantitat contra la mercantil PLAST I FORMES S.A., en virtut de la qual demanava que es condemnés a la part demandada a l'abonament de 227.993,18 FF, amb més els interessos legals i costes.

La representació processal de la mercantil PLAST I FORMES S.A. va oposar-se a la demanda i a l'ensems va formular demanda reconvençional, segons la qual sol·licitava que es compensessin les quantitats que es poguessin deure i que es condemnés a l'agent a pagar el saldo de la indemnització.

III.- El Tribunal de Batlles, secció civil, va dictar sentència de 26-6-2002, essent la seva part dispositiva la que segueix: "DECIDEIX Que ha d'estimar i estima parcialment la demanda presentada per la representació processal de KBE Vertriebsgesellschaft für Kunststpfprodukte GmbH i que ha de condemnar i condemna a la societat anònima PLAST I FORMES S.A. a pagar a la demandant la quantitat de TRENTA MIL CINQUANTA EUROS AMB SEIXANTA CÈNTIMS (30.050, 60 €) amb els interessos legals a partir del venciment de la lletra de canvi, així com a la totalitat de les costes judicials, inclosos els honoraris d'Advocat i de Procurador".

IV.- Una vegada ferma i definitiva la sentència anterior, la part agent va instar, en data 1-10-2002, davant la Batllia la seva execució, on demanava que s'executés la garantia bancària dipositada a la Batllia per la part defenent. I, en data 16-1-2003, l'honorable Batlle va dictar una providència en mèrits de la qual decidia: "L'arxiu provisional del present procediment d'execució de Sentència dictada en data 26 de juny del 2002 en la tramitació dels autes instats per la representació processal de la societat KBE Vertriebsgesellschaft für Kunststpfprodukte GmbH contra la societat PLAST I FORMES S.A., execució que es durà a terme en el marc del procediment de Cessació de pagaments i Fallida decretat en data 20 de desembre del 2002".

Contra l'esmentada providència es va formular, per la part executant, recurs d'apel·lació i en l'escrit de conclusions adreçat a aquesta Sala, de data 1-4-2003, es sol·licitava que es revoqués la providència dictada pel Batlle i s'ordenés el lliurament de la garantia bancària a la part recurrent, amb imposició de les costes processals si l'administrador de la fallida formulava oposició. L'administrador judicial de la fallida de la societat mercantil, contra la qual s'instava l'execució, va contestar a les conclusions del recurrent i va assenyalar que es resolguí el recurs segons la interpretació que aquesta Sala civil atorguí a l'article 14 del Decret de Suspensió de pagaments i Fallida, sense imposició de les costes processals.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY.

FONAMENTS DE DRET

I.- La part recurrent articula dos motius d'apel·lació contra la providència dictada per l'Honorable Batlle. El primer dels motius consisteix en advertir que, al seu parer, no va sol·licitat l'execució de la sentència

sobre els béns del cessat sinó sobre una garantia bancària irrevocable i no es pot oposar a l'execució d'aquesta garantia cap excepció. I, en segon terme, afegeix que fou la dilació de la Batllia en acordar l'execució instada la que impediria l'execució del patrimoni del fallit, però reitera que, en aquest supòsit, el que es demanda no és l'agressió del patrimoni del cessat, sinó de la garantia autònoma, que, en cap cas, forma part del mateix.

Si s'analitza el material probatori que existeix a les actuacions, així com els escrits de la part recurrent, es poden constatar dos extrems. El primer que, en data 7-2-1997, l'entitat Bancària Banca Mora S.A. va establir una garantia bancària, per import de 240.000 FF, a instància de la part PLAST I FORMES S.A., per a cobrir els possibles perjudicis que es poguessin derivar de la demanda d'embargament preventiu instada per l'avui recurrent, a la vegada que s'afegia literalment que "Aquesta garantia té caràcter irrevocable i es vàlida entre tant durin les accions judicials com a conseqüència de dita demanda". I, el segon, que l'escrit on s'instava l'execució de la sentència ferma, es demanava que s'executés la garantia bancària dipositada per la part defenent a la Batllia, i s'ha de tenir present que també en la fase d'execució actua el principi dispositiu i de justícia rogada.

Des d'aquesta òptica, s'ha d'assenyalar que tant la declaració de fallida com la situació de suspensió de pagaments, d'acord amb els paràmetres que inspiren el Decret de 4 d'octubre de 1969, sobre suspensió de pagaments i fallida, modificat per adequar-se a les exigències de la Llei Qualificada de la Justícia, determina l'existència d'un procés d'execució universal que garanteixi l'execució ordenada i conjunta dels creditors amb respecte al principi de la par conditio, sense que es puguin admetre les execucions aïllades que deixarien en millor situació a uns creditors en relació als altres (cfr. Aute del Tribunal Superior de la Mitra de 19-4-1993). Però, en el cas que s'analitza no es tracta de garantir l'ordenada execució del patrimoni de la mercantil defenent i condemnada per sentència ferma respecte de la societat agent, sinó que l'actor insta l'execució de la sentència en relació a una garantia conferida per una entitat bancària, per a respondre de forma irrevocable, dels perjudicis que es puguin derivar del procés judicial. I, en conseqüència, no es pot sinó concloure que es sol·licita l'execució d'una garantia prestada per una entitat bancària, on el principi d'accessorietat està diluït; i que no forma part del patrimoni del deutor; ço que permet que la puguem qualificar d'autònoma o a primer requeriment i que es caracteritza, precisament, per respondre del pagament quan es produeix el requeriment del creditor, sense que puguin oposar-se cap mena d'excepcions front al creditor, i, exercitant-se aquestes, en tot cas, en la via de retorn contra el garantit.

II.- A les consideracions anteriorment exposades, s'ha d'afegir per aquest Tribunal, en la línia d'idees ja manifestada, que a més de les consideracions anteriors, el propi article 14 del Decret de suspensió de pagaments i fallida determina que la fita temporal que actua com a obstacle per a sol·licitat l'efectivitat individual dels crèdits, sense haver de sotmetre's a l'execució col·lectiva, és el nomenament de l'Administrador i consta a les actuacions que es va sol·licitar l'execució de la sentència en data 1-10-2002, mentre que la declaració de cessament de pagaments i fallida es va fer el dia 20-12-2002 i, per tant, també des d'aquesta òptica s'hauria d'accedir al recurs d'apel·lació exercitat per la part apel·lant.

III.- L'èxit del recurs d'apel·lació s'ha de traduir en la no imposició de les costes processals d'aquesta segona instància.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

ESTIMEM el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal de la mercantil KBE Vertriebsgesellschaft für Kunststpfprodukte GmbH i revoquem la Providència, de data 16-1-2003, dictada per l'Honorable Batlle i ACORDEM que procedeix lliurar a la part executant l'import garantit segons garantia bancària atorgada per BANCA MORA en data 7-2-1997, per import de 240.000 FF. No s'escau efectuar imposició de les costes processals d'aquesta segona instància.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-